

*Nooit vragend, nooit klagend.
Altijd alles zelf dragend.*

In dankbare herinnering aan

Aleida Johanna Maria Hanterink

echtgenote van

Hendrikus Johannes Nordkamp

Ze werd op 31 mei 1933 te Overdinkel geboren. Ze was 33 jaar lang heel gelukkig getrouwd. Ze stierf plotseling in het ziekenhuis te Enschede op 14 oktober 1999. We namen afscheid van haar in een plechtige Eucharistieviering te Overdinkel op 19 oktober, waarna de crematie plaats vond te Enschede.

Volkomen onverwachts verspreidde zich de treurige tijding: "Leida is overleden". Een geliefde vrouw en moeder is nu heengegaan.

Haar afwezigheid zal zeer voelbaar zijn bij familie en burens. Zelfs in het ziekenhuis nam haar lichaam helaas geen zuurstof meer op. Haar longen bleken totaal uitgeput. Ze kon haar laatste woorden er niet meer uitkrijgen, in het bijzijn van haar kind Anja en van Hans.

Leida kwam uit 'n gezin van zes, 4 meisjes en 2 jongens. De crisisjaren, en ook de jaren daarna, hebben er ongetwijfeld toe bijgedragen om uit te

kunnen groeien tot een zeer sterke persoonlijkheid. Geliefd bij iedereen, kinderen en volwassenen, overal prominent aanwezig, zal ze nu door velen zeer gemist worden. Ook door haar geliefde onafscheidelijke hondje Sherry.

Jarenlang werkte ze in de textiel, eerst bij Rigtersbleeken later bij Ten Cate, als opmaakster. "As ze bie ma belang hebt dan komt ze wa"!

Ze verstond de kunst van haar werk. Aanvankelijk, de eerste jaren van haar huwelijk, woonde ze met haar man Hendrik en hun geliefde dochter Anja bij haar ouders in. Later, in welvarender tijden, verhuisden ze van de Noordpool naar het Welpelo. Leida was altijd recht door zee. Ze was nooit achterbaks. Ze presenteerde zich nergens met een dubbel gezicht. Geen "ja" en "nee" tegelijk. Je wist precies wat je aan haar had. Ze was goed voor iedereen zonder onderscheid des persoons.

Dol op kinderen, altijd grappen makend. Zeer consequent in haar besluitvorming, was ze hard voor zichzelf. Ze dulde geen tegenwerking, want ze was eerlijk en rechtvaardig streng. Alles regelend, het dak, de tuin, overal voor zorgend, nooit klagend, nooit te koop lopend met haar 'tranen', altijd zoveel mogelijk zelfstandig bezig te zijn, zelfs vanuit de rolstoel, was het een waar kruis voor haar om haar gezondheid geleidelijk aan in te moeten leveren. Op het laatst ging het echt niet meer. Moge zij nu na haar welbestede leven rusten bij God en daar voor ons ten beste spreken.

Voor uw medeleven en uw belangstelling zeggen wij u hartelijk dank.

H.J. Nordkamp
Anja en Hans